

[Klaus Hækkerup]

gang fastholder det. Når der står, »at regeringen i sin økonomiske politik giver bekæmpelsen af arbejdsløsheden højeste prioritet«, er det selvfølgelig højeste prioritet både her i Danmark og i det internationale samarbejde. Det er den eneste måde, vi virkelig kan få knækket kurven på. Det er ærgerligt, det er synd, det er trist, at Venstre overhovedet ikke har blik for eller vil være med i den politik.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har endnu tre korte bemærkninger på listen, og jeg skønner, at de korte bemærkninger i denne omgang nærmer sig sin afslutning, idet jeg igen minder om, at vi har en række partiordførere, der endnu ikke har haft ordet i debatten.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Finansministeren kan ikke så godt lide udtrykket »knække kurven« længere. Det synes jeg er i orden, men det er jo altså regeringen, der har fundet på udtrykket, det er regeringen selv, der har valgt det som overskrift for sin politik, at den ville knække kurven. Hvis den nu har opdaget, at det ikke er så godt et slogan, fordi det opfattes lidt fattigt, synes jeg, det er udmærket.

Det, vi så har at vente på, er, at man også ændrer politikken, for situationen er jo den, at den finanslov, man har fremsat, kun lægger op til lige nøjagtigt at knække kurven. Det, man lægger op til, er, at man måske i bedste fald, hvis betingelserne er opfyldt, kan få arbejdsløsheden nedbragt fra 350.000 til 330.000 næste år, og det er altså for os at se for sølle.

Så har vi i dag fået at vide fra hr. Fogh Rasmussens side, at den rå liberalisme er løsningen på alle problemerne, og det er jo svært at tro på. Hvis man kigger sig omkring i verden, er det meget svært at se, at det er den løsningsmodel, der har sejret nogen som helst steder. Der, hvor man har forsøgt, hos Thatcher, hos Reagan, er det jo gået værre; der har man fået forværret krisen ved at kaste sig ud i de liberale løsninger.

Men jeg er meget uenig med hr. Erhard Jakobsen, som siger, at vi ikke må diskutere sådan noget. Jeg synes, det er helt udmærket at få at vide i dag, at hr. Fogh Rasmussen ligger til højre for Adam Smith; så har vi andre noget

at spille op imod, så kan befolkningen se, hvad alternativerne er. Når Venstre går så meget frem i meningsmålingerne i øjeblikket, synes jeg da, det er helt udmærket, at de nytilkomne vælgere får besked på, hvad det er for en politik, de kommer til at støtte, hvis de stemmer dér til sin tid, at det er den rå liberalisme, Venstre tror på, og så må en vis herre tage de bagerste. Det bliver effekten af det, hvis Venstre får magt, som det ser ud til i øjeblikket. Når billederne kommer tydeligt nok frem, tror jeg, at folk vil vige tilbage for det, så jeg vil bare heppe på hr. Fogh Rasmussen. Lad os få mere af den slags!

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jamen der er vist ingen, der er uenige med den tidligere udenrigsminister om, at der er behov for at drøfte de fremtidige institutioner omkring magtfordelingen i EF. Det, det drejer sig om, er, hvorvidt man skal kaste sig ud i den debat lige nu, hvor der er alvorligere og væsentligere optagelsesforhandlinger i gang med andre lande. Mange har ment, at det var ubejlejligt, og når jeg har haft lyst til at nævne det her i dag, skyldes det jo hr. Fogh Rasmussens indlæg, der så kraftigt kritiserer den nuværende regerings måde at håndtere udenrigspolitikken på. Og hr. Ellemann-Jensen gentager det og kalder det for strudsepolitik. Vi ved, at hr. Erhard Jakobsen og hr. Ellemann-Jensen har en meget fælles holdning og også havde det forud for EF-afstemningen i 1992.

Det nytter ikke noget at skjule, at det var denne meget aktivistiske, proeuropæiske visionspolitik, som de to herrer stod for, der var årsag til, at mange blev betænkelige og spurgte: Hvor ender vi? Derfor var det nødvendigt, at Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre skabte et nyt grundlag. Det var i øvrigt ved den lejlighed, at hr. Poul Schlüter sagde, at det vist var bedst, at regeringen holdt sig væk fra dette grundlæggende arbejde. Jeg synes, man skulle indrømme, at det var nødvendigt, og så skulle man anerkende det arbejde, regeringen har gjort indtil nu for at sikre Danmarks plads i det europæiske samarbejde; det har den gjort fortrinligt.

Så forstår jeg det i øvrigt godt og må anerkende, at når den tidligere udenrigsminister siger, at der er grund til at støtte en udenrigsmini-